

Boros Imre: Protestpártok, váltópártok

2016 március 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A pártvezetések által nem kívánt elnökjelöltek megjelenése (Trump és Sanders) szintén er?s protesthangulatot jelez…

A 2008-ban elkezd?dött és máig le nem zárult euroatlanti pénzügyi válságfolyam rengeteg hordalékot dobott a felszínre, amib?l sok tétel a közvélemény szintjén máig feldolgozatlan maradt. A korábbiaknál határozottabban láthatóvá vált, hogy a gigantikusra n?tt nemzetközi pénzügyi világ „hivatásrendje” (nagybankok, hitelbiztosítók, hitelmin?sít?k, nemzetközi pénzügyi csúcsintézmények) játszi könnyedséggel képes a saját maga által generált pénzügyi káosz terheit a nemzetállamokra hárítani.

Ez abban nyilvánult meg, hogy a bankválsággal érintett államok saját eladósodásukat tovább növelve siettek a bankokat ezermilliárdokkal kisegíteni, a bukástól megmenteni. Bár err?l szinte egyáltalán nem születtek tudósítások, de a „hivatásrend” csúcsából, a magántulajdonban lév? amerikai központi bankrendszerb?l (Federal Reserve System) is mintegy tizennyolcezermilliárd dollárnyi ingyen likviditási hitel indult útjára a világgazdaság érintett óriásai, f?ként bankok (nem csak amerikai illet?ség?ek) megsegítésére. (Az Egyesült Államok éves GDP-je körülbelül tizenhatezermilliárd dollár.) A közvélemény a munkavállalók növekv? teljesítménye ellenére a létnívó romlását észlelte, ami a politikai struktúrákban – szerte az euroatlanti térségben – felgyorsította azt az erjedést, amit a kanonizált „politikailag korrekt” szóhasználat már korábban is széls?ségesnek nevezett, és a demokrácia nevében üldözend?nek nyilvánított, s ami mellett máig is kitart. Tette és teszi ezt annak ellenére, hogy a történelmi tapasztalat azt mutatja, hogy szinte minden, korábban a hatalom birtokosává lett pártalakulat kezdetben üldözésnek volt kitéve, sokszor egészen a fizikai megsemmisítésig. Ki gondolta volna például a hajdani üldözött, t?keellenes, marxista meggy?z?dés? szocialistákról, hogy mára a „demokrácia” széles körben ünnepelt pártjai lesznek. Ehhez az kellett, hogy a bérb?l és fizetésb?l él?k szószólóiból a t?ke oldalára álljanak, szociális szózatokkal csak választások el?tt éljenek. Az elmúlt négy évtizedben minden kétséget kizáróan a liberális vonulat futotta be a legszédít?bb karriert.

Pártként ugyan sehol sem tudnak önállóan kormányozni, de a szellemi élet magaslatait (egyetemi tanszékek, akadémiai osztályok, sajtó) megszállva, sikeres gondolatdiktátumot gyakorolnak a bal és jobbközép pártok által folytatott politikára. ?k diktálják, hogy politikailag mir?l szabad és mir?l nem szabad beszélni, mi a kívánatos vélemény és mi nem az. Olvasatukban a válságokkal telített euroatlanti világ a fejl?dés csúcsa, ahonnét már nincs tovább. Négy évtizede az ? kottájuk szerint folynak az események. Szavuk azonban egy sincs a pénzügyi hivatásrend kártételei ellen. Aki ezt kritizálni meri, az eleve széls?séges, kirekeszt?, antiszemita és esetleg még náci is lehet.

Sokáig ez – az egyébként a bal és jobbközép, kormányon lév? pártok által is szolgaian átvett beskatulyázás – hatékonyan bénította meg a nagyon is kívánatos gondolat- és véleménynyilvánítási szabadságot. Az ép ésszel érthetetlen, egyik abszurd megoldás sem volt képes eddig olyan hatékonyan felkelteni az ellenállást, mint a migránsválság. Saját kodifikált és évszázadok óta bejáratott szabályaik hatályát vonták kétségbe az uralmon lév? pártok, amikor az árkon-bokron érkez? tömegeket nem a bevett szabályok szerint (shengeni határvédelmi kötelezettség), hanem a Willkomenskulturnak a helyzetre megfogalmazott képtelenségével kívánták kezelni.

Ez a kezelési mód már az önfenntartás ?si ösztöneit is feladni készül? nyugati társadalmak létezését is veszélyezteti. Akinek a feleségét, lányát zaklatják, aki sötétedés után az utcát kerülni kénytelen, annak már hatékonyan nem lehet politikai korrektségr?l papolni, az bizony lázad, mert végveszélyt érez, és segítségért kiált. Ha választottjai (jobb és balközép pártok) ezt nem hallják meg, s?t a tiltakozót vádolják idegenellenességgel, rasszizmussal, náci kirekesztéssel, majd meghallják mások, olyanok, akik mára pártként mindezek miatt tiltakoznak.

A ma jobb híján protestpártoknak nevezett alakulatok az elmúlt években szinte mindenütt elszaporodtak az Európai Unió területén, és mára számottev? választói támogatással rendelkeznek. A legemblematikusabb legutóbbi protestjelenség az AfD párt (Alternative für Deutschland = Aklternatíva Németország részére) el?retörése a tartományi választásokon. A két számjegy? eredményeket egy olyan alakulattól, amely öt éve még nem is létezett, illik komolyan venni. Európa országaiban egész gy?r?je alakult ki az efféle protestalakulatoknak. Az Egyesült Államokból még nincs hír pártszer? protestalakulatról, azonban a hagyományos kétpólusú politikai palettán megjelen? és a pártvezetések által nem kívánt elnökjelöltek megjelenése (Trump és Sanders) és választói támogatása, szintén er?s protesthangulatot jelez.

A tiltakozás valami ellen még akkor sem valódi program, ha sokan tiltakoznak, mert nem tudjuk, hogy mi lesz a

követend? irány. Gy?ztes néppárt az lehet, amely a helyzet elleni dühös tiltakozást felváltja a választó által elfogadott programmal. Nagy tehát a bizonytalanság, ma még nem látható, hogy a protesthangulat majd átmegy-e szimpatikus programalkotásba, vagy a mai középpártok ébrednek-e fel és szabadulnak meg a rájuk er?ltetett neoliberális, életidegen hamisságoktól, és állnak el? normális, épesz? programokkal. Rövidesen kiderül, hogy a protest egyben programot hirdet? váltópártokat is jelent, vagy csak a felgyülemlett elégedetlenséget.

Boros Imre - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló